

पुनरुवाचाद्रवाच विश्वदेवौ च पञ्चैवि ।

इति वज्रपुराणे गणभेदनामाध्यायः ।

(विश्वस्य देवतास्वरूपे, त्रि । यथा, हरिवंशे । १८६ । १६ ।

“श्रुतं मे विश्वदेवानां यद्रहस्यं महर्षिणाम् । तदिदं सर्वदेवानां तत्त्वतस्तत्त्ववादिनाम् ।”

विश्वदेवा, स्त्री, इन्द्रस्यैवमुक्ता । गोरक्षाकुलिया इति भाषा । इति जटाधरः । नागवला । अरुणपुण्यदक्षोत्पलः । इति रत्नमाला ।

विश्वद्राह, [च] त्रि, सर्वत्रगमनकर्ता । विष्वक् समन्तात् अस्मिन् गच्छति विष्वद्राह सर्वतो- गामी सर्वत्रयमथः तालवमध्योऽपीत्येके । इत्य- मरभरतौ ।

विश्वधारिणी, स्त्री, (विश्वं सर्वं धरतीति । इ + धारिणः । डीप् ।) एधिवी । इति केचित् ।

विश्वनाथः, पुं, (विश्वस्य नाथः ।) शिवः । इति श्रुत्तरत्नावली । (यथा, वैराग्यश्रुते । १०२ ।

“न गृहीतं श्रुतिहृदयं

न च न गृहीतं परिश्रवं हृदयम् ।

इच्छामि च धाम परं

गच्छामि तु विश्वनाथपुरीम् ।”

साहित्यदर्पणप्रयोगेता पङ्कतविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ।

“श्रीचन्द्रशेखरमहाकविचन्द्रकृतु-

श्रीविश्वनाथकविराजकृतं प्रबन्धम् ।

साहित्यदर्पणमसुं सुधियो विनोक्त

साहित्यतत्त्वमखिलं सुखमेव वित्तम् ।”

विद्यानिवासभट्टाचार्यपुत्रः पञ्चाननोपाधिकः भाषापरिच्छेदसिद्धान्तसूक्तावलीप्रयोगेतापरपङ्क- तविशेषः ।)

विश्वपत्नी, स्त्री, भूम्यामलकौ । इति राज- निर्घण्टः ।

विश्वपाः, पुं, (विश्वं प्राप्नोति । पा + विश् ।) विश्वपालनकर्ता । स तु परमेश्वरः । इति सुम्भोघषाकरणम् । (यथा, हरिवंशे । २५१ अध्याये ।

“विश्वस्य पते हृतावसि अन्नकर्मसु इक्षय- वंशप्राग्वंश, विश्वपास्तम् ।”

विश्वपा, [न] पुं, (विश्वं प्राप्नोति । प्रा + भवणे + “अनुञ्चन्पुषन्प्रीहन्ति ।” ऊणा० १ । १५८ । इति कनिन्प्रत्ययेन साधुः ।) अयिः । चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः । देवः । विश्वकर्मा । इति वंशिप्रसारोणादितः । सूर्यः । इति श्रुत्तरत्नावली ।

विश्वबोधः, पुं, (विश्वस्य बोधो यस्य ।) बुद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

विश्वभूः, पुं, बुद्धभेदः । इति हेमचन्द्रः ।

विश्वभेषजं, स्त्री, (विश्वेषां भेषजम् ।) शुष्की । इत्यमरः । (यथा, सुश्रुते । १ । ४४ ।

“विश्वभेषजलङ्घीकाचिकेभ्यश्च भविते ।”

तथास्य गुणाः ।

“सर्वेह दीपनं दृष्ट्यसुखं वातकफापहम् ।

विपाके मधुरं हृदं रोचनं विश्वभेषजम् ।”

इति चरके सूत्रस्थाने २७ अध्यायः ।)

विश्वभोजाः, [सु] पुं, सर्वभुक् । विश्वशब्दपूर्वक- भुजघातोः औष्ठादिकादिप्रत्ययेन निव्यञ्जमिदम् । (विश्वरचके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ४१ । ४ ।

“पूषाभागः प्रभृषे विश्वभोजाः ।”

“विश्वभोजा विश्वरचकाः ।” इति तद्भाष्ये सायणः ।)

विश्वमदा, स्त्री, अयिनिष्ठा । यथा,—

“काली कराली च मनोजवा च

सुलोहिता चैव च धूम्रवर्णा ।

स्फुलिङ्गिनी विश्वमदाश्चैवोऽथैः

समेव निष्ठाः कथिता सुनीकैः ।”

इति शब्दमाला ।

विश्वम्भरः, पुं, (विश्वं विभर्तीति । भृ + “संज्ञायां भृहृट्जीति ।” श् । २ । ४६ । इति खच् । “अ- र्हिषदिति ।” श् । ३ । ६७ । इति सुम् ।) विष्णुः । (यथाह कश्चित् ।

“विश्वम्भर ! भरास्माकं विश्वस्माद्वा वहिः कुरु । अथ पचद्वाभावे त्वज विश्वम्भरत्वकम् ।”

इन्द्रः । इति मेदिनी । रे, २६५ ।

विश्वम्भरा, स्त्री, (विश्वं विभर्तीति । भृ + खच् । सुम् । टाप् ।) एधिवी । इत्यमरः । अस्या सुत्पत्तिर्यथा,—

“विश्वम्भरा तद्वरणाचानन्तानन्तरूपतः ।

एधिवी एधुकथालाङ्घ्रस्तत्त्वाम्हासुने ।”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ७ अध्यायः ।

(यथा, उत्तरचरिते । १ अङ्के ।

“विश्वम्भरा भगवती भवतीमल्लत

राजा प्रजापतिस्वमी जनकः पिता ते ।”

विश्वयुः, पुं, वायुः । इति केचित् ।

विश्वरूपः, पुं, (विश्वमेव रूपं यस्य ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः । (महादेवः । यथा, महा- भारते । ७ । २०० । १२४ ।

“विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः

सूतः ।”

त्वष्टृपुत्रः । यथा, विष्णुपुराणे । १ । १५ । १२२ ।

“त्वष्टृसायात्मनः पुत्रो विश्वरूपो महा-

यशः ।”

सर्वरूपे, त्रि । यथा, भागवते । ६ । ४ । २८ ।

“स सर्वानां स च विश्वरूपः

प्रचीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः ।”

विश्वरूपकं, स्त्री, कृष्णागुरु । इति राजनिर्घण्टः ।

विश्वरेताः, [सु] पुं, (विश्वे रेतः शक्तियैश्च ।) ब्रह्मा । इति हेमचन्द्रः ।

विश्वरीचनः, पुं, (विश्वान् रोचयतीति । रच् + ल्युः ।) नाडीचक्राक्षः । यथा,—

“केचुकं पेषुली पेषुनाडीचो विश्वरोचनः ।”

इति त्रिकाण्डशेषः ।

विश्ववेदाः, [सु] त्रि, सर्वज्ञः । विश्वं वेत्ति इत्यर्थे विश्वशब्दपूर्वविधातोः प्रत्ययेन निव्यञ्ज मिदम् । यथा,—

“अस्ति न इदानीं दृष्टव्याः

अस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

अस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः

अस्ति नो दृष्टस्यतिर्दधातु ।”

इति यजुर्वेदिसंख्येतिवाचनमन्त्रः ।

(यथाच भागवते । ८ । ३ । २६ ।

“सोऽहं विश्वं विश्वं विश्वमविश्वं विश्ववेदसम् ।

विश्वालानमनं ब्रह्म प्रयतोऽस्मि परं पदम् ।”

विश्वसहा, स्त्री, अयिनिष्ठाविशेषः । यथा,—

“हेतिः शिखा च सप्ताभ्योर्जिह्वास्ता एव

कीर्णिताः ।

काली कराली सुहिता धूम्रवर्णा मनोजवा ।

स्फुलिङ्गिनी विश्वसहा संज्ञास्तासामुदाहृताः ।”

इति जटाधरः ।

विश्वसारं, स्त्री, (विश्वेषां सारम् ।) तन्त्रविशेषः । इति प्रसिद्धम् ।

विश्वसारकं, स्त्री, (विश्वसार + संज्ञायां कन् ।) विद्वद्वचः । इति शब्दचन्द्रिका । फणिसनसा । इति भाषा ।

विश्वसितः, त्रि, (वि + श्वस + क्तः ।) विश्वस्तः । इति सुम्भोघषाकरणम् । (यथा, नैषधे । १ । १३१ ।

“न केवलं प्राणिवधो वधो मम

त्वदीयस्यादिव्यसितान्तरात्मनः ।”

विश्वस्य, [ज] पुं, (विश्वं सृजतीति । सृज् + क्तिप् ।) ब्रह्मा । इत्यमरः । (विश्वसृष्टिः, त्रि । यथा, रघुः । १० । १६ ।

“नमो विश्वस्यै पूर्वं विश्वं तद्गु विश्वते । अथ विश्वस्य संहर्तुं तुभ्यं चेद्वा स्थितात्मने ।”

विश्वस्तः, त्रि, (वि + श्वस + क्तः ।) जातविश्वसः । इति मेदिनी । ते, १५५ । यथा,—

“न विश्वसेद्विश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेतु । विश्वासाद्भयमुत्पन्नं स्त्रालादपि निहन्तति ।”

इति गारुडे ११४ अध्यायः ।

विश्वस्ता, स्त्री, विधवा । इत्यमरः । (यथा, साहित्य- दर्पणे । १० परिच्छेदे ।

“स्तनयुगसुताभरणाः

कण्टककलितान्तराङ्गयद्यो देव ।

त्वयि कुपितेऽपि विश्वस्ताः

पागेव रिपुस्त्रियो जाताः ।”

विश्वस्था, स्त्री, (विश्वतः सर्वतः तिष्ठतीति । विश्व + स्था + क्तः ।) श्रुतावरी । इति राज- निर्घण्टः ।

विश्व, स्त्री, (विश्व + कन् । स्त्रियां टाप् ।) अति- विधा । इत्यमरः । श्रुतावरी । इति राज- निर्घण्टः । पिप्पली । इति शब्दचन्द्रिका । (द्रव्यकथाविशेषः । यथा, महाभारते । १ । ६५ । १२ ।

“क्रोधा प्राधा च विश्वा च वनता कपिला- सुविः ।”

विश्वोचो, स्त्री, अक्षरोविशेषः । यथा,—

“उर्वशी मेनका रम्भा भिषकीश्री ह्यनुषा । विश्वोचो च हताचो च पञ्चचूडा तिलोत्तमा ।